

en overordentlig daalig Lov, Landbrugsministeren fik gennemført sidste Aar.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Staten har ikke fristet med disse Love. Jeg udtalte udtrykkelig under Behandlingen af disse Love i forrige Rigsdagssamling — og fandt dertil Tilslutning fra forskellige Sider —, at her var ikke Tale om Fristelse, men om et Tilbud, som de paagældende under eget Ansvar maatte modtage eller afslaa. At der kan være nogle imellem dem, som vil komme ud for meget store økonomiske Vanskeligheder, og at der kan være dem, som ikke kan klare dem, er desværre udenfor al Tvivl. Men derved adskiller de sig — jeg kan igen sige: desværre — ikke fra det store Flertal af andre Husmænd, der har begyndt ved egne Kræfter og uden Statshjælp har stiftet Laan til Oprettelse af deres Brug. Fordi Staten har hjulpet her, ser jeg ikke, at der er Pligt til at hjælpe yderligere, naar den ikke yder Hjælp til de Standsfæller, som kan være maaske endnu vanskeligere stillet, og som hidtil har klaret sig ved egne Kræfter. Hvad Udstykningsforeningerne angaar, er de meget forskelligt stillet. Der er dem, der har taget Forholdene i Øjesyn, bedømt dem og været forsigtige i deres Bedømmelse; om andre — det kan vel ikke nytte at nægte det — kan Udtrykket Uforsigtighed maaske med en vis Berettigelse anvendes. Men dér maa vi hævde, at disse Udstykningsforeninger har fuldstændig fri Dispositionsret, ingen griber ind i, hvad de foretager sig. Derfor maa de ogsaa tage Ansvaret for deres Handlinger. En Udstykningsforening kan aldeles ikke fortsætte sit Arbejde, hvis den ikke vil tage Ansvaret for sine Handlinger.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ønskede saa snart som muligt at se Virkningen af disse Love. Men de maa ikke vente sig, at man nu ved at spørge en af dem, hvis Brug blev oprettet for et Aar siden, og en af dem, som maaske lige er ved at faa Skallen af Gumpen, kan faa at vide, hvordan Stillingen er. Nej, der skal gaa Aar og mange Aar. Jeg siger ikke dette for at saare dem, der har en anden Opfattelse: Naar der er gaaet nogle Aar, vil jeg faa Ret. Ikke, naar der er gaaet en 2—3 Aar, det venter jeg ikke, men naar der er gaaet 10, 20 Aar, vil det begynde at vise sig. Vi ved, at alle, der gik ind som private Fæstere, kunde gaa ind med meget mindre Kapital og under meget billigere Vilkaar end den, der vil købe sin Jord og laaner Penge til at købe

den for og forrenter alt det, han har laant. Og dog saa vi, at Fremskridt og Udvikling groede dér, hvor der var Selveje, men Tilbagegang, Forfald af Bygninger og Besætning og Jordens Kultur fandtes som Regel — ganske vist som en Regel med Undtagelser — dér, hvor der fandtes Fæste. Naar jeg har sagt det, er der ingen Plads for en stor Diskussion. Jeg opfordrer ikke dertil; men jeg nævner det kun som et Eksempel paa, at der skal mange Aar til, før man kan se Virkningerne af disse to Principper i det praktiske Liv.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Refshauge: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af Lov af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje med flere Love i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6559).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Refshauge: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, Tinget har vedtaget at nedsætte om det nys behandlede Lovforslag.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg skal her afbryde Mødet.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 4⁵ med følgende Dagsorden: